ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 154. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1903.

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Μόνον ἐπιδοκιμασίας δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸ σύστημα, ὅπερ ἐφαρμοζει ἰδίως ὁ νῦν Μέγας τῆς Νήσου Ἀρμοστὴς, τῶν ἐπισκέψεων ἀνὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς νήσου, τὰς ὁποίας μάλιστα κάμνει κατ' ἔτος.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται δυνατὸν νὰ γίνωνται πρὸ παντὸς χάριν ψυχῆς καὶ χάριν τέρψεως, ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ λεχθῇ τοῦτο. Δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ἀνώτατος ἄρχων ἐπωφελεῖται τῆς περιστάσεως, καὶ μελετᾷ ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ μέρους, ὅπερ ἔχει τὴν τιμὴν νὰ τὸν δέχεται, μία δὲ ἐξέτασις τῶν πραγμάτων ἰδίοις ὄμμασιν εἶνε πρεφανέστατον πόσον δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ ὑπὲρ τῶν ἀρχομένων τὴν Κυβερνητικὴν πρόνοιαν καὶ πόσον δύναται νὰ ὠφελήσῃ.

Τοῦ δ' ἕνεκα δὲ ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης, καθ' ἅπασας τὰς ἀνὰ τὴν νῆσον ἐπισκέψεις, τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐπισθῆ περὶ τῶν ποικίλων ἀναγκῶν, δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς τεκμήρια ἀρθονοι ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας παντοιοτρόπως διαπρύσιος περὶ πληρώσεως τῶν ἀναγκῶν τούτων.

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἡ Ἀμμόχωστος ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ δεχθῇ τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, ἀνέκαθεν δεικνύουσαν μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ ἀρξαμένου ἤδη ἐκεῖ λιμενικοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀσφαλεστάτης ἐπιτυχίας αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἅπαξ ἔτι ἐλέγχει ἡ ἐπὶ τόπου μετάβασις τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος μετὰ τὰς διαδοθείσας μάλιστα περὶ τοῦ ἔργου ἀμφιβόλους φήμας καὶ τὰς ἐπισήμους καὶ κατηγορηματικὰς διαψεύσεις αὐτῶν.

Ἴσως θὰ ἦτο κοπιῶδες διὰ τὴν Α. Ἐξοχότητα νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐκδρομήν του καὶ ἀνὰ τὰ διάφορα χωρία τῆς Καρπασίας, δὲν θὰ ἀπέβαινεν ὅμως ματαία τοιαύτη ἐπίσκεψις, διότι θὰ ἐπείθετο τότε ὅτι καὶ τὰ μέρη ταῦτα ἔχουσιν ἄμεσον ἀνάγκην τῆς κυβερνητικῆς βοηθείας, τῆς μόνης δυναμένης νὰ σώσῃ ταῦτα ἐκ τῆς πλήρους καταστροφῆς καὶ νὰ τὰ ἐμψυχώσῃ μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς δοκιμασίας.

Ἀλλὰ καὶ μόνα τὰ βλέμματα, ἅτινα ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ἔρριψεν ἐπὶ τῶν χωρίων τῆς πλουσιωτέρας τῆς νήσου ἐπαρχίας, τῆς Μεσαορίας δηλαδή, εἶνε ἀρκετὰ πειστικὰ περὶ τῆς δεινῆς θέσεως, ἀρκοῦσι δὲ καὶ εἰς τὸ νὰ συμπεράνῃ περὶ τῆς ὅλης καταστάσεως, εἰς ἣν ὁ τόπος εὑρίσκεται.

Διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σχηματισθῇ ἰδέα περὶ χειροτέρας θέσεως τῶν ἄλλων μερῶν ὅταν εἰς τὸν σιτοβολῶνα τῆς Κύπρου ἐπικρατεῖ τοσαύτη ἔνδεια καὶ στερήσεις τόσαι, ὅσαι μυριάκις μέχρι τοῦδε περιεγράφησαν καὶ ἐγένοντο γνωσταί.

Ἀλλὰ περὶ τῶν προσωπικῶν παρατηρήσεων καὶ τῆς γνώμης ἣν ἐσχημάτισε κατὰ τὰς περιοδείας του ταύτας ἡ Α. Ἐξοχότης, θὰ πληροφορηθῶμεν πάντως κατὰ τὴν μέλλουσαν Βουλευτικὴν σύνοδον, τὴν ὁποίαν πάντες οἱ κάτοικοι μετ' ἐνδιαφέροντος μεγάλου ἀναμένουσιν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι περὶ ταύτης τώρα βασιλεύει ἡ ἀπορία διὰ βραδύνει τόσον πολὺ νὰ προσκληθῇ, οὐδὲ ἐγνώσθη ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀπὸ μηνῶν εἰς μῆνα ἀναβολῆς της. Ἐν τούτοις πάντως θὰ προσκληθῇ.

Ἀπευχόμεθα δὲ νὰ ἀπίδῃ καὶ ἡ σύνεδος αὕτη ὁμοία τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε εἰς τὰς τόσας δοκιμασίας ἃς ὑπέστη ἡ νῆσος ἐσχάτως προσέτεθη καὶ μία ἀχρεία.

Ἀπὸ πέναντίας δὲ θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι κατὰ ταύτην θὰ ληφθῶσι ἀποτελεσματικὰ μέτρα ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ ὅτι ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς κατὰ τὰς περιοδείας του αὐτοπροσώπους παρατηρήσεις αὐτοῦ, θὰ προτείνῃ ὁ ἴδιος τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἅτινα θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀνατολὴν ἡμερῶν εὐτυχεστέρων, ἅτινα θὰ ὦσιν ἐξασφαλιστικὰ συνάμα καὶ διὰ τὸ μέλλον.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις τῆς νήσου δεικνύει ἀγνοιαν τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου σημαντικὴν καὶ ἀπειρίαν ὄχι μικρὰν τῶν ἀρχομένων καὶ τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν, ἄγνοιαν τοῦ σθένους, τῆς δυνάμεως, τῶν ἐνεργειῶν, τῆς φιλοπατρίας, ἐν γένει, τῶν κατοίκων.

Ὄχι μόνον εἰς καλλιτέρας ἐποχὰς ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἰδίως τῆς ἀφορίας, ὅπως ἐκ τῶν ὑστέρων κατεδείχθη, οὔτε ἤθελεν οὔτε ἔλαβεν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὴν ἐκ ταύτης δημιουργουμένην κατάστασιν καὶ τὴν ἀθλιότητα, ἥτις βαθμηδὸν ἐξηπλοῦτο ἀνὰ πᾶσαν τὴν νῆσον.

Ἕνεκα τῆς τοσοῦτον ἐπιπολαίας ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων ἡ Κυβέρνησις τοιαύτην περίστασιν ἐζήτησε νὰ παρακάμψῃ μᾶλλον διὰ πομπωδῶν ὑποσχέσεων, οἱονεὶ παίζουσα μὲ τὴν δυστυχίαν τῶν κατοίκων.

Ἀναμετρήσασα τέλος σοβαρώτερόν πως τὰ πράγματα, ἀπεφάσισε νὰ χαλαρώσῃ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἀπηνῆ εἴσπραξιν τῶν φόρων, ἐπιτρέπουσα εἰς τοὺς ἀρμοδίους τὴν μὴ ὑπογραφὴν τῶν καταστρεπτικῶν κατασχετηρίων.

Μία κακὴ ὅμως ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων καὶ πάλιν ἔφερε τοὺς ἀρχομένους, ἀρκετὰ ἐκπλήκτους, πρὸ δικαστικῆς καταδιώξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀμμοχώστου, ὅπερ οὕτως ἐξαναγκάζεται διὰ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν κατασχετηρίων.

Δὲν ἠξεύρομεν ἐὰν ἡ Κυβέρνησίς μας ἔστησε πρὸς στιγμὴν τὴν προσοχήν της καὶ ἤθελε σταθμίσει τὴν ἔλλειψιν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου. Ἠξεύρομεν μόνον ὅτι καὶ πάλιν ἡ Κυβέρνησις κακῶς ἐξετίμησε πρόσωπα καὶ πράγματα.

Τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γενόμενα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα γνωστὰ διαβήματα πρὸς τὸν Ἀνώτατον ἄρχοντα δὲν ἦτο δύσκολον νὰ ἐπακολουθήσωσιν, ἤρκει ἁπλῶς ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος νὰ τὸ καλέσῃ, τὰ διαβήματα καὶ αἱ παραστάσεις σύμπαντος τοῦ λαοῦ, ὁπότε τοιουτοτρόπως θὰ ἔπερνεν ἓν μάθημα ἡ Κυβέρνησις βοηθητικὸν εἰς τὸ νὰ ἐννοήσῃ πάλιν τίνων ἄρχει.

Δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ὑπάρχῃ ὁ ὑπολογισμὸς ἐπὶ τῶν διαιρέσεων, τῶν ὑπαρχουσῶν μεταξὺ τῶν κατοίκων· καὶ εἰς τοῦτο πείθει τὸ γεγονὸς ὅτι πλειστάκις μέχρι τοῦδε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Κυβέρνησις ἔπαιξε μὲ τὰ συμφέροντά των.

Καὶ τοῦτο ὅμως ἐξ ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως, ὤφειλε δὲ μᾶλλον νὰ γνωρίζῃ, ὅτι οἱ Κύπριοι διαπνέονται ὑπὸ ἱκανῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα των, ὥστε νὰ λησμονήσωσιν, ἐν δεδομένῃ περιστάσει, καὶ ἔριδας καὶ διαμάχας, ἑνούμενοι ἐν τῷ κινδύνῳ καὶ ἀμυνόμενοι ὑπὲρ τῶν ἑστιῶν των.

Εἶναι ἀδύνατον, οἱ ἄρχοντές μας νὰ μειδιάσωσι διὰ τὸ λυσιτελὲς τῶν ἐνερ-

γειῶν τῶν κατοίκων, εὑρισκομένων πρὸ περιπτώσεων κακῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πολιτείας· ἀλλὰ ἂν τὸ πράξωσι θὰ εἶνε κακὸν διὰ τοὺς ἰδίους, προτιμότερον δὲ εἶναι πρὸ τούτου νὰ μελετήσωσι τὴν ἱστορίαν τῆς μέχρι τοῦδε ὁράσεως τῶν κατοίκων ἀπ' ἀρχῆς τῆς κατοχῆς καὶ πρὸ ταύτης ἔτι, ὅπου τὸ μειδίαμά των ἐκεῖνο θὰ μετετρέπετο εἰς θαυμασμὸν τοῦτ' αὐτὸ διὰ τὴν γενναιότητα καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ λαοῦ τούτου.

Εἶναι βεβαίως ἀξιέπαινος ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον τροπὴν τῶν αἰσθημάτων της, ἥτις παρετηρήθη ἐσχάτως. Τοῦτο ὅμως ἐγίνετο κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, πρὸ τῆς ἀφευκτοῦ ἀνάγκης, καὶ ἀφοῦ οἱ κάτοικοι ὑπέφεραν σὺν ὀλίγα διὰ τὴν βραδύτητα ταύτην.

Γνωρίζει ὅμως ἡ Κυβέρνησις ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδὲν σχεδὸν ἐκ τῶν ληφθέντων ὑπὲρ τῶν δεινὰ πασχόντων κατοίκων μέτρων της ὑπῆρξε τέλειον καὶ ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν περιστάσεων;

Ὁ τύπος, ὅστις φυσικὰ εὑρίσκεται εἰς ἀμεσωτέραν συνάφειαν μετὰ τῶν κατοίκων, τὰ μέγιστα βοηθεῖ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ νὰ μαθαίνῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ τὰς πληγάς, συγχρόνως δὲ καὶ ὑποδεικνύει τὸν τρόπον καὶ τὰ φάρμακα, δι' ὧν οἱ πάσχοντες κάτοικοι ἠμποροῦσι νὰ δύνανται νὰ πλη[illegible] Κυβέρνησις, τέλος[illegible] ἡμῶν αὐτῶν, ἐν ἔσῃ ἴσως τῇ ἡμῶν ἀνωμαλίᾳ, ἐν ἠθέλομεν ἐκ[illegible] συλλάβει πάντοτε τὰς ἐπιθυμίας τοῦ τόπου καὶ τοὺς ἐπαίνους τοῦ τύπου.

Αἱ περιστάσεις ὅμως αὗται ἀτυχῶς εἶναι ἐλάχισται, ἐσχάτως μάλιστα, καὶ μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα, διότι ἡ Κυβέρνησις μας δὲν πονεῖ παρὰ μόνον τὸ συμφέρον της, δὲν εἶνι μὲ ἄλλας λέξει Κυβέρνησις πατρική.

Καὶ ἐνῷ πάντες ἔχομεν τὰς εἰλικρινεστάτας διαθέσεις ἵνα συνδράμωμεν αὐτὴν πρὸς ἐπιτευξιν τῆς ὑλικῆς τοὐλαχίστον ἂν μὴ καὶ πάσης ἄλλης τοῦ τόπου εὐημερίας, εὑρισκόμεθα σήμερον πρὸ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Τδαρὲ Σωμβουλίου τῆς Ἀμμοχώστου, ἥτις εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται νὰ προσθέσῃ ἓν ἢ μᾶλλον σημεῖον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐν Κύπρῳ διοίκησιν. Τοῦτο δὲν θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἡ Κυβέρνησις, ἀκολουθοῦσα ἀτελῶς τὰς περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων ὑποσχέσεις της, δὲν ἐδείκνυεν ἐπιμονὴν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν κατασχετηρίων, οὐσα ἐκ τῶν προτέρων βεβαία, ὅτι τοιαύτη ἐπιμονὴ δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ εὕρῃ ἐνώπιόν της τὴν ἀντίστασιν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Καὶ ἂν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχῃ τι ὅπερ καὶ μόνον θὰ ἦτο ἱκανὸν ποιητικὸν διὰ τοὺς κατοίκους, εἶνε ὅτι τὸ διὰ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως μέλαν τοῦτο σημεῖον ἀποτελεῖ ἓνα φωτοστέφανον διὰ τοὺς ἀρχομένους, καὶ ἐξαίρει τὰ ἀγνά, τὰ ἀνδρικά, τὰ φιλάνθρωπα καὶ φιλοπάτριδα αἰσθήματά των, εἰς ὧν τὴν ἐκτίμησιν ἡ Κυβέρνησις πλειστάκις ἐσφάλη.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟΝ

Πόσον ἀκόμη θὰ ὑποφέρῃ ὁ πλῆθυσμός, μέχρι τῆς ἐσχάτης τοὐλαχίστον καθ' ἣν θ' ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι τοῦ θέρους καὶ ἡ νέα συγκομιδή, εἶνε εὔκολον, ὅσον καὶ ἀπελπιστικὸν νὰ ὑπολογίσῃ τις.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ σκηναὶ τῆς ἀθλιότητος, ἥτις νέμεται τὰ θύματα τῆς ἀφορίας καὶ τῆς πείνης, εἶνε τὸ συνεπέστατον θέαμα εἰς τὴν πρωτεύουσαν, πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ χωρία.

Ἡ ἐπαιτεία ἔχει φθάσει πλέον εἰς τὸ καταχείρωσον, μέχρι βαθμοῦ ἀσεβῶν ὄντων ἐνθυμοῦνται νὰ ἐπαιτήσωσιν εἰς τὴν νῆσον οὐδὲ οἱ γεροντότεροι· τοῦτο δὲ πραγματικώτατον καὶ οὐχὶ χάριν τῆς ἀκλεοῦς μνείας τῆς παροιμίας.

Τέκνα ὀλίγιστα ἐπαιτῶν παντὸς φύλου καὶ πάσης ἡλικίας διατρέχουσιν ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἑσπέρας τὴν πόλιν. Ὅτι δὲ ὄντως μετριάζομεν ὑπερβολήν, γνωρίζουσιν ὅλοι οἱ κάτοικοι, καὶ ὅλαι αἱ ὁδοὶ τῶν ὀπίσω τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τῶν στενοτέρων μέρη τῆς πόλεως, ὅλοι ζητιανεύουσιν ὀλίγα· ἐξαγγέλεται ἐκ τῶν χωρίων, εἰς τινες παρέρχονται ἐρχόμενοι ἐδῶ, ὄχι διὰ νὰ ἐπαιτήσωσι τοῦτο, ἀλλὰ διὰ νὰ φροντίσωσιν, ὡς λέγει τοῦδε, νὰ κερδίσωσι τὸ ψωμί των διὰ τῆς ἐργασίας, λαμβάνοντες— τὸ προχειρότερον—ἀδείας διὰ νὰ ἐκφύγουν ξύλον ἀπὸ τὰ δάση.

Γνωρίζεται ὅτι μὲ τοιαῦτα ἤθεσι ταχέως ἐξαντλοῦνται, οἱ πλεῖστοι μένουν ἐκτὸς τοῦ νυμφῶνος, ὅπου διασκεδάζονται εἰς τὴν πόλιν, κρούοντες μετὰ δακρύων κάθε πόρτα καὶ ζητοῦντες ἐγκαρτικὰ διὰ τὰ δάση.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Μετὰ ἐπιτυχεστάτην θεατρικὴν παράστασιν, ἣν ἐπῆλθεν ἐπὶ μακρὸν ὅλη αἱ πόλεις τῆς νήσου, ἐπεβιβάσθη εἰς τὰς ἀμάξας μας Ἑλληνικὸς θίασος, ὅστις κατὰ πρῶτον μέλλει νὰ δώσῃ εἰς Λεμεσσὸν σειρὰν παραστάσεων.

Πλὴν τῶν πρωτίστων ἄτινα ἀποτελοῦσι τὸν θίασον τοῦτον δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι τίποτε περὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα παίζει, ἀλλ' οὐδὲ ἐγίνοντο γνωστὰ ἀκόμη ἡ ἔναρξις καὶ αἱ πρῶται ἐπιτυχίαι τοῦ θιάσου.

Μὲ τὸν καιρὸν βεβαίως θὰ γίνουν, ὑπάρχει ἐλπίς, καθὼς μανθάνομεν, νὰ περάσῃ καὶ ἀπ' ἐδῶ ὁ θίασος διὰ νὰ δώσῃ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν μερικὰς παραστάσεις, ἥτις εἶναι τῷ ὄντι κρίμα νὰ ἔχῃ θέατρον τόσον κατάλληλον, κλειστὸν ὅπως ὀλαρῶς.

Ἡ ὑποστήριξις τοῦ θιάσου κατὰ θεωροῦνται βεβαιότατα.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝ

Ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Φίλτατε «Κύπρε»,

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Μέγας τῆς Νήσου Ἀρμοστὴς κατὰ τὴν ἐν τῇ πόλει μας ἐπίσκεψίν του ἐρωτηθεὶς εἶπεν ὅτι μὲ τὰς 60,000 στερλίνας, αἵτινες ἐδόθησαν κατ' ἔτος ἐκ τῆς νήσου ὡς φόρος ὑποτελείας, θὰ ἠδύνατο νὰ κατασβέσῃ τὴν πατρίδα μας εἰς πραγματικὴν παράστασιν.

Δὲν θὰ ἦτο ἄσχημον, νομίζω, ἂν κατὰ νέαν τινὰ ἐπίσκεψιν ἔλεγε ἀλλην ὁμοίαν περίστασιν ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης, ἵνα θεωρῇ τὴν Κύπρον τώρα ὅτι ἐὰν σήμερον ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ποσὸν ἐκεῖνο καὶ ἂν εἶνε κατ' ἀναλογίαν παράστασες.

Θὰ ἐμνθύνομεν οὕτω ἐπιφώνημα εἰς ποῖον εἶδος τόπον κατατασσόμεθα.

Μετ' ὑπολήψεως ΑΜΑΘΟΥΣΙΟΣ

Ἐν Λιμασσῷ, Φεβ. 18, 1903.

ΙΝΦΛΟΥΕΝΖΑ

Περ' ὅλα τὰ ψύχη μεθ' ὧν ἔκλεισε τὴν ἐφετεινὴν του ὁ Φεβρουάριος, τὸ ἦσαν ἐνδεικτικὰ τοῦ καιροῦ, ὅπερ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπεκράτησε κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, ἐπειδὴ ὅτι ἡ ἐνδε[illegible] πλέον πολὺ πλησίον εἰς τὰ χ[illegible] ἐπιδημίαν τῆς ἐνφλουέντζας, ἧς ἤρξατο προόσματα ἐσημειώθησαν μόλις τοῦδε ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Ἡ νόσος, καθὼς λέγουν οἱ εἰδικοί, ἐδῶ ἐὰν ἔχει ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα, ἐκτὸς ἐὰν τῇ ἐοδοὺν ἐφορμοῖ ἐκ...παραπτρασίας.

Διὰ πλειοτέρας πάντοτε πληροφορίας ἐκδύνεσθε πρὸς τοὺς ἰατροὺς σας.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Η ΚΑΡΠΑΣΙΑ

Ἐγνώσθη ὅτι ἐκ τῆς φιλανθρωπίας τῆς, ἥτις ὁμολογουμένως εἶνε πολὺ πρακτική, τῆς παρεχθείσης ὑπ' ἐκείνου εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς πατρικοὺς ἐπὶ πατρίῳ τέλει, ἡ Κυβέρνησις ἀπεκάλυψε τὴν ἐπαρχίαν Καρπασίας.

Τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑποφέρει ἐκ τῆς δυσπραγίας περισσότερον ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλο τῆς Νήσου, οἱ πραγματικῶς τοῦ ὅμως εἶνε τόσον ἐξαίρετοι, ὅσον καὶ οἱ τῶν ἄλλων μερῶν διότι ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὰ κτήματά των.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐπιφοράν της, ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν πασχόντων μέριμνά της θὰ εἶνε μονομερής, ἐὰν θὰ εἶναι γενική, θ' ἀποβλέπῃ ὅτι ὄχι προέρχεται ἐκ καθαρῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς δυσπραγίας, καὶ τότε θὰ ἔχῃ καρπὸν ἀξίαν.

ΖΩΗΡΟΤΗΣ ΜΙΑΣ ΝΥΚΤΟΣ

Μόνον ἡ τελευταία νύξ τῶν ἀπόκρεων ὑπῆρξεν εἰς τὴν πόλιν μας ἀρκετὰ ζωηρὰ καὶ διήλθεν ὑπὸ τὴν γενικὴν κυριαρχίαν τοῦ Βάκχου, τῆς εὐθυμίας καὶ τοῦ ἅσματος.

Πολλοὶ μεθημερισμένοι καθ' ὁμίλους διέτρεχον τὰς ὁδοὺς μέχρι τῆς πρωΐας σχεδόν, ἐπισκεπτόμενοι τὰς οἰκίας ὅπου εἶχον γνωστούς, εἰς ὅλας δὲ τὰς συνοικίας διεσκεδάζετο ὁ κόσμος εἰς τὰ σπίτια τῶν ἀποχωρητῶν τὴν ἀπόκρεω.

Τὰ μανδολίνα, αἱ κιθάραι καὶ κάθε ἄλλου εἴδους μουσικὰ ὄργανα, ἐννοεῖται, ὅτι ἐπεστρατεύθησαν καὶ ἐπαιξαν χρέη καλὰ τὰ μέρη των.

Τώρα διὰ τοῦ χρόνου—κρίτος εἶναι πολὺ πρόωρον ἀκόμη διὰ νὰ λιχθῇ—σχεδιάζεται καὶ Κεμπαρὲ τῶν ἀποκρέων, ὅπερ θὰ διοργανώσῃ ἐφέτος.

Εἶναι πολὺ καλὸν νὰ γίνῃ, ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ!

Η ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Φίλτατε «Κύπριε»,

Νομίζω ὅτι δὲν θὰ θεωρηθῶ ὡς ἄγαν σπεύδων ἐὰν ἀπὸ σήμερον διὰ τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης φέρω πρὸ τῶν ἀναγνωστῶν σου τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς.

Θέλω νὰ προτείνω ὅπως ἡ μεγαλοπρέπεια μεθ' ἧς θὰ ἑορτασθῇ ἐφέτος ὑπερβῇ κατὰ πολὺ τὴν τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἀφοῦ μάλιστα πρὸς τοῦτο ἔχομεν δύο σπουδαίας ἀφορμάς, τὰς κατὰ τῶν πιθήκων μας διηλώσεις τοῦ κ. Τσάμπερλαιν ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ γενικώτερον τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

Πρὸς τοῦτο βεβαίως εἶναι ἀπαραίτητος μία πολυμελὴς Ἐπιτροπεία, ἥτις νὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὴν τήρησιν τῆς ὀρθοφροσύνης, καὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν πάντων τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως, καὶ ὁ ἀπὸ τὸν στολισμὸν διὰ σημαιῶν πάντων τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, καὶ διὰ τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἢ λόγους, καὶ διὰ ψαλτῳδίαν καὶ διὰ λαμπροφορίαν ἐκκλησιῶν καὶ διὰ τηλεγραφήματα πανδήμα εἰς Ἑλλάδα καὶ Ἀγγλίαν.

Μία παράστασις ἐθνικοῦ δράματος μὲ τιμὰς λαϊκὰς, ὅπως ὁ ὢν τὸ συντόμον τῆς ἑωσι περισσότερος, δὲν θὰ ἦτο ἀκατόρθωτόν τι κατὰ τὴν γνώμην μου.

Καὶ ὁ πανηγυρικὸς ἂν ἐξεφωνεῖτο εἰς τὴν μεγίστην σθένουσαν σωματείου τινὸς κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης, ὑπολήπτω ὅτι δὲν θὰ ἦτο κακόν.

Ἀφήνω δὲ ὅτι ἡ «Ἑλληνικὴ Λέσχη» πρὸ παντὸς θὰ πρωτοστατήσῃ ἀναμφιβόλως εἰς πάντα ταῦτα.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

Ἐν Λευκωσίᾳ, Φεβ. 21, 1903

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

* Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὡς σπέρμα ἀόρατον τὸ ὁποῖον πίπτει εἰς τὸν ἀέρα καὶ μετὰ ταῦτα πίπτει, τίς οἶδε ποῦ. Θάπτεται ὑπὸ σωροὺς ἀπορριμμάτων καὶ μίαν ἡμέραν ἐξέρχεται ἐκεῖθεν ὑπὸ τὴν μορφὴν λεπτοῦ χόρτου. Δαβάτης εἰς τὴν παράστασιν γίνεται κύριος αὐτῆς καὶ τὴν δεικνύει εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Γεωργίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν νὰ συστήσῃ καὶ ἄλλην πρακτικὴν σχολήν, καὶ νὰ αὐξήσῃ τοὺς Γεωργικοὺς Σταθμοὺς καὶ τὰγροκήπια.

Πρὸς τοῦτο ηὐξήσε τὸ κονδύλιον τοῦ ἐφετινοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς 75 χιλ. ἀντὶ τῶν τριάκοντα τοῦ περυσινοῦ.

Θὰ δίδονται δὲ καὶ βραβεῖα χάριν ἐνθαρρύνσεως εἰς τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμούς, σηροτροφίας, μελισσοκομίας καὶ δενδροκομίας.

Τὰ δοθησόμενα βραβεῖα θὰ εἶναι 45 χιλ. δρ. περίπου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφάσισε νὰ ἐνισχύσῃ καὶ τὰ διάφορα ἰδιωτικὰ γεωργικὰ σωματεῖα καὶ συνδέσμους χορηγῶν εἰς αὐτὰ 30 χιλ. δραχ. κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Εἰς τὴν ἀπὸ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἀποθανόντος Ν. Μαυροκορδάτου κενὴν θέσιν πρέσβεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ Κυβέρνησις διώρισε τὸν κ. Ἰ. Γρυπάρην ὅστις μέχρι τοῦδε ἦτο διπλωματικὸς πράκτωρ ἐν Αἰγύπτῳ.

Ὁ διορισμὸς εἰς τὴν σπουδαιοτέραν πρεσβείαν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἀνδρὸς τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς διπλωματικῆς ἀξίας τοῦ κ. Ἰ. Γρυπάρη, διακριθέντος, ὡς γνωστὸν ἐν Κρήτῃ κατὰ τὰς χαλεπωτάτας ἡμέρας αὐτῆς καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ διετέλεσεν ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως, ἐπεκροτήθη ὑφ' ὁλοκλήρου ἀνεξαιρέτως τοῦ ἔθνους.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ

ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1903. Ἡ εἰσήγησις, ἣν ἐπὶ τούτου ἔκαμεν ὑπῆρξε μακροτάτη. Πνεῦμα οἰκονομιῶν μεγάλων διαπνέει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους τούτου.

Τὰ ἔσοδα ὁρίζονται εἰς 119,406,500. Τὰ ἔξοδα εἰς 114.151,536. Κατ' ἀκολουθίαν προκύπτει περίσσευμα 5,254,965.

Εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀπήντησεν ἀμέσως καὶ παρ' ἐλπίδα, διότι κατώρθωσε νὰ ἔχῃ ἀντίτυπον τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸ τῆς ὑποβολῆς του, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Θεοτόκης.

Ὑπεστήριξε δὲ ὅτι τὸ ὑποδεικνυόμενον περίσσευμα ἦτο εἰκονικὸν, τὰ πράγματα δὲ μετ' ὀλίγον θὰ τὸ ἀποδείξωσι, στηρίξας ἰδίως τὸν ἰσχυρισμόν του τοῦτον εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναγκασθῇ ἀφεύκτως νὰ ζητήσῃ κατόπιν ἐκτάκτους πιστώσεις διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Κράτους.

Πολλὰ ἄλλα νομοσχέδια ὑπέβαλε κατόπιν ὁ κ. πρωθυπουργός.

Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Λυμπρίτης ὑπέβαλε νομοσχέδιον διοργανώσεως τοῦ στρατοῦ, οὗτινος τὰ σοβαρώτερα σημεῖα εἶναι ἡ κατάργησις τοῦ νόμου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, καθ' ὃν ὁ Διάδοχος ὁρίζεται Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ στρατοῦ, καὶ ἐλαττοῦται ἡ στρατιωτικὴ θητεία.

Ἡ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου καταργήσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, προύκάλεσε ζωηρὰν συγκίνησιν καὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἐκτὸς, πιστεύεται δὲ ὅτι ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Βασιλέως, ὅστις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θέλῃ ταύτην.

Ἡ ἀντιπολίτευσις λέγεται ὅτι ἀπεφάσισε ν' ἀντιστῇ πάσῃ δυνάμει καὶ διὰ τῆς χωλυσιεργείας ἀκόμη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν νόμου, θεωρουμένου ὡς παραδίδοντος πάλιν τὸν στρατὸν εἰς τὴν πολιτικήν.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς διεκόπησαν κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν ἀπόκρεων.

Η ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ὡς ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου τὰ ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐκδοθείσῃ κυανῇ βίβλῳ περιεχόμενα ἐπίσημα ἔγγραφα, βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρώτη κατέστησε γνωστὴν εἰς τὰς Μ. Δυνάμεις τὴν ἐκρυθμον καὶ ἐπίφοβον ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν ὡς καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν Βουλγάρων.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

Οἱ ἐν Ἀθήναις διαμένοντες Μακεδόνες συνελθόντες εἰς σύσκεψιν κατ' ἀκολουθίαν ἑνὸς ἄρθρου τοῦ «Χρόνου» τῶν Παρισίων, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀρθρογράφος παριστᾷ ὅλους τοὺς Μακεδόνας Βουλγαρόφρονας καὶ ἔχοντας ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Σόφιαν ὡς πρὸς σωτῆρα, διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως κατὰ τῶν ψευδολογημάτων τούτων, τὰ ὁποῖα μόνον ὁ φιλοβουλγαρισμὸς ἑνίων εὐρωπαϊκῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων ὑπαγορεύει, καὶ ἐξέλεξαν τριμελῆ ἐπιτροπὴν εἰς ἣν ἀνέθεσαν νὰ ἀπευθύνῃ τηλεγράφημα πρὸς τὸν «Χρόνον» καὶ πρὸς ἄλλα εὐρωπαϊκὰ φύλλα ἀναιροῦν τοὺς τοιούτους κακεβούλους ἰσχυρισμούς.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲ συνέταξε καὶ ἀπέστειλε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

Ἡ Μακεδονικὴ παροικία τῶν Ἀθηνῶν συνελθοῦσα εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῇ 9)22 Φεβρουαρίου 1903. Λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ ἄρθρου τοῦ «Χρόνου» τῶν Παρισίων.

Ψηφίζει.

Διαμαρτύρεται ἐντόνως κατὰ τῆς ἀνακριβείας ὑπ' ἧς ἀποδίδεται εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἔχουσιν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Σόφιαν.

Βεβαιοῦται ὅτι πάντες οἱ Μακεδόνες παρὰ τὰς σκευωρίας καὶ τὸν θόρυβον τῶν Πανελλαδιτῶν ἔχουσι τὰ βλέμματα ἐστραμμένα πρὸς τὰς Ἀθήνας.

Ἀναβάτης τὴν δημοσιευτὴν τοῦ παρόντος καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτοῦ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Χρόνου» καὶ τὰς λοιπὰς ἐφημερίδας τῶν Παρισίων, εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ εἰς ὅλας τελετὰς ἐξοχότητας τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ἐπέδωκαν τῇ 9ῃ Φεβ. ἐν ταὐτοσήμῳ διπλωματώσει τὰ σχέδια τῶν μεταρρυθμίσεων διὰ τὴν Μακεδονίαν πρὸς τὴν Πύλην.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως τὸ Τουρκικὸν Συμβούλιον συνῆλθεν εἰς σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σουλτάνου ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Γιλδίζ.

Οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας διὰ τοιαφορῶν διαβημάτων ὑπεστήριξαν παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα ἐπῃνέθη αὐτῇ ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεις.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ
ΕΙΣ ΤΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Κατ' εἴδησιν ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὸ χωρίον Ὀστροβὸν παρὰ τὰ Τουρκοβουλγαρικὰ σύνορα συνήφθη πρὸ τινων ἡμερῶν μεγάλη μάχη μεταξὺ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, τοῦ σταθμεύοντος ἐκεῖ, καὶ ἰσχυροῦ ἀντιστασιακοῦ σώματος ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς συμπλοκῆς εἶναι ἄγνωστα.

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ θέσις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σάμου Μαυρογένη βάλλεται παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Κυβερνήσει κλονίζεται.

Αἱ καταστάσεις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἐκθέσεις των χαρακτηρίζουν τὴν πολιτικὴν τοῦ ἡγεμόνος ὡς ἐπικίνδυνον διὰ τὴν Τουρκίαν.

Ὁ Σουλτάνος πρὸς τὸν Φερδινάνδον.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σοφίας, ὁ Σουλτάνος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν τσάρον Φερδινάνδον τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν του ὡς καὶ τῆς θερμῆς φιλίας αὐτοῦ εἰς τὸ μέτρα, ἅτινα ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἐναντίον τῶν ἐπαναστατικῶν κομιτάτων.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΜΑΣ

Μία ἀρίστη ἰδέα.—„Η ἐπιτυχία της.

Ὁ ἰατρὸς τῆς πολεώς μας ἰατρὸς κ. Ν. Δέρβης ἀπέστειλε πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ νήσῳ συναδέλφους αὐτοῦ τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον ἐπιστολήν:—

Ἀξιότιμε Συνάδελφε,

Ἐπειδὴ ὅλοι καθίστανται ἐπαισθητὴ ἡ ἔλλειψις ἰατρικοῦ Κέντρου ἐν Κύπρῳ, παρομοίου τοῦ ἀρτι συσταθέντος ἐν Κρήτῃ τοιούτου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ζητήσω τὴν γνώμην τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων μου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον ἀνέρχεται ἤδη εἰς 40, ἡ δὲ σύστασις ἰατρικοῦ Κέντρου δύναται ν' ἀποβῇ ἐπωφελὴς ὑφ' ὅλας τὰς ἐποψεις καὶ νὰ συντελῇ εἰς τὴν κατ' ἔτος συγκρότησιν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀγώνων εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς νήσου ἰατρικῶν συνεδρίων, ἐν εἰς ἑπιστημονικαὶ γνῶμαι ν' ἀνταλλάσσωνται καὶ ἀνακοινώσεις διάφοροι νὰ γίνωνται διὰ τὸν ὅ,τι τυχὸν ἰατρικὸν παρατηρήσει ἕκαστος συνάδελφος κατὰ τὴν ἔξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Ἐπιθυμῶν, Κύριε Συνάδελφε, νὰ ἴδω τάχιστα τὴν γνώμην σας ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Ν. Δέρβης.

Ὁ κ. Ν. Δέρβης γίνεται οὕτω εἰσηγητὴς ἰδέας, ἧς ἡ πραγματοποίησις τελειοτάτας ὠφελείας δύναται νὰ παράσχῃ εἰς τὴν νῆσον, καὶ δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐπιχορηγήσωμεν καὶ νὰ εὐχηθῶμεν ὑπὲρ τῆς τελείας ἐπιτυχίας αὐτῆς.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Δέρβη ἀπήντησαν καταφατικῶς πολλοὶ ἰατροὶ τῆς Λευκωσίας καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων τῆς νήσου.

Σημειωτέον ὅτι τοιοῦτον ἰατρικὸν κέντρον συνεστάθη καὶ εἰς Θεσσαλονίκην.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
ΕΠΙ ΤΩι ΙΩΒΙΛΑΙΩι ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Ἐπιβλητικὴ ἐτελέσθη τὴν 10ην π.μ. τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐν τῷ ἐνταῦθα Λατινικῷ ναῷ δοξολογία ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ'. Ὁ ναὸς ἦτο κατάμεστος κόσμου χυριῶν καὶ κυρίων, προσελθόντων κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Πατρὸς Προβίνου τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τῶν Δυτικῶν.

Ἐκ τῶν ἀγγλων παρέστησαν πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας παρέστησαν πλεῖστοι, ἐπίστης δὲ καὶ πᾶσα ἡ Τσῶρα ἡμῶν Σύριδος, ἣν ὑπεδέχθη εἰς τὴν θύραν τοῦ ναοῦ ὁ ταγματάρχης Τσάμπερλαιν διοικητὴς Λευκωσίας φέρων τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ στολήν.

Ἡ δοξολογία διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ τέταρτον. διεξαχθεῖσα ἐν μεγάλῃ ἡσυχίᾳ παρ' ὅλου τοῦ πλήθους.

Ο ΛΙΜΗΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Θὰ γίνῃ εὐρύτατος.—Ἡ προέκτασις τοῦ σιδηροδρόμου.

Κατὰ τὴν εἰς Ἀμμόχωστον διαμονήν του ὁ Μέγας Ἀμμοστὴς ἐπεσκέφθη τὰ λιμενικὰ ἔργα, εἰς πολίτας δὲ εἶπεν ὅτι ὁ λιμὴν θὰ γίνῃ τόσης χωρητικότητος ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ ὁλόκληρον στόλον μικρῶν καὶ μεγάλων πλοίων.

Ἐπίσης ἐβεβαίωσεν ἀπερωτηθεὶς ὅτι ὁ σιδηρόδρομος θὰ προεκταθῇ μέχρι Καραβοστασίου καὶ πέραν ἀκόμη. Ἡ Α. Ἐξοχότης ἐζήτησε νὰ μάθῃ καὶ ἂν τὸ ὑπάρχον ὕδωρ τῆς Ἀμμοχώστου ἐξαρκεῖ διὰ τριάκοντα χιλιάδας κατοίκους.

Ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἐπανέλαβεν εἰς Λευκωσίαν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην.

ΕΥΔΙΑΙ ΚΑΙ ΒΡΟΧΑΙ

Εὐχάριστος ἡ κατάστασις τῆς γεωργίας.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου μίχρι τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς ἐπεράτησαν εὐδία καὶ καιρὸς γλυκύτατος ὡς πρὸς τὴν θερμοκρασίαν, ὅστις μὲ τὴν καθ' ἑκάστην πίπτουσαν δρόσον συντελεῖ μεγάλως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σπαρτῶν.

Χθὲς ὁ καιρὸς ἐτράπη εἰς βροχερὸν καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Νήσου ἔπεσαν ἱκαναὶ βροχαὶ εὐεργετικώτατα διὰ τὴν γεωργίαν.

Ἐνταῦθα ἡ βροχὴ ἤρχισε κατὰ τὴν 1ην μ.μ. ὥραν τῆς χθές.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

— Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Λεμεσῷ ὑποκαταστήματος τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης φίλος κ. Παλλάδιος Γ. Μιχαηλίδης προήχθη εἰς Διευθυντὴν τοῦ ἐν Μερσίνῃ καταστήματος τῆς αὐτῆς Τραπέζης, ἐπαξίως τῆς ἱκανότητος καὶ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑπηρεσιῶν του.

— Ἄφιξις ἐνταῦθα ὁ συμπολίτης μας κ. Μιλτιάδης Χ. Ἰωαννίδης, ἰατρὸς ἐπιστρατευμένος εἰς Πόρτ Σάϊδ.

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὡμίλησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου «Φοίνικος», περὶ γυμναστικῆς παρ' ἀρχαίοις καὶ τοῖς νεωτέροις χρόνοις, ὁ νέος πρόεδρος τοῦ σωματείου κ. Παλλάδιος Χριστοφῆς. Ὁ ὁμιλητὴς εἰσαγωγικῶς διεξῆλθε τὸ διδακτικὸν θέμα του κατηχειρημένος ἐν τέλει ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς ἀκροατηρίου αὐτοῦ.

— Ἀναγγέλλονται ἡμῖν ἐκ Κυπερούντος ἀρραβῶνες τοῦ ἐν Κυπερούντι φιλοπονωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ κ. Ἰωάννου Χατζηκυπρια-

«ΚΥΠΡΙΟΣ»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Ι. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	20.
Ἕκαστον φύλλον	**γρ.**	**2.**

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2.

Διατριβαί: ἰδιαιτεραι συμφωνίαι.

Τὰ χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης ἀριθ. 8

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου»

νοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Δεκτυλιάδου.

Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν ἀντίψιν.

Νέα βιβλία.

Ἐξεδόθη ὁ 37ος ἀριθμὸς ἢ τεῦχος τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων. Ἐπιγράφεται Αἱ ΟΡΝΙΘΕΣ, συνετάχθη δὲ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ λογίου καὶ ποιητοῦ κ. Γ. Δροσίνη. Πλεῖσται εἰκόνες ὑπάρχουσιν εἰς τὸ τεῦχος παριστῶσαι τὰ ποικίλα εἴδη τῶν πετεινῶν καὶ ὀρνίθων καὶ τὰς διαφόρους κλωστομηχανάς.

Τὸ βιβλίον ἐν γένει περιέχει λεπτομερεῖς ὁδηγίας τῆς ὀρνιθοκομίας καὶ ἀποτελεῖ, ὡς πάντα τὰ τοῦ Συλλόγου, ὠφέλιμον καὶ τερπνὸν ἀνάγνωσμα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τούτου ἐπισυνάπτεται ἡ λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μέχρι λεπτομερειῶν. Κατὰ ταύτην 400,000 βιβλίων τοῦ συλλόγου διεσπάρησαν ἕως σήμερον ἀνὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

‡‡

Περιοδικά.

ΤΑ ΝΕΑ ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ.—Τοῦ πασιγνώστου καὶ μοναδικοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ γεωργίας, ἐξεδόθη ὁ 1 ἀριθμὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1903. Περιεχόμενα: Σηροτροφικά, Γεωργικά, Ἀμπελουργικά, Βιομηχανικὰ φυτά, Μελισσοκομικά, Πρακτικαὶ Ὁδηγίαι, Ἀμπελουργικὸν Ἡμερολόγιον.

Τὰ ΝΕΑ ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πεπειραμένου γεωπόνου κ. Σ. Χασιώτου, εἶναι ἀπαραίτητα εἰς πάντα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν γεωργίαν, δενδροκομίαν κτλ.

‡‡

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΧΩ, περιοδικὸν διὰ παῖδας, ἐφήβους καὶ νεάνιδας. Ἐν Λεμησσῷ. Ἐξεδόθη τὸ 4ον τεῦχος μὲ ποικίλην καὶ τερπνὴν ὕλην. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο διαδίδεται εὐρύτερον ὁσημέραι καὶ γίνεται προσφιλέστερον μεταξὺ τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν του.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὸν κ. Χ'' Σωκράτην Κυριακίδην, πρώην πρόεδρον τοῦ ἀναγνωστηρίου ὁ «Φοῖνιξ».

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς σας, δι' ἧς μᾶς καθυποβάλλετε τὴν παραίτησίν σας, ὀφείλομεν νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι μετ' ἀνακουφίσεως τὴν ἀνεγνώσαμεν καὶ μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως τὴν ἀπεδεξάμεθημεν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ ἀπουσίᾳ σας σᾶς ἐξελέξαμεν παμψηφεὶ πρόεδρον τοῦ σωματείου μας, ἀλλ' ὀφείλομεν πρὸς τούτοις νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν ὅτι καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ σας παμψηφεὶ μετὰ ταῦτα μετεμελήθημεν.

Ἐπὶ τέλει, σᾶς βεβαιοῦμεν πρῶτον πρόεδρέ μας, εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὰς πατρικὰς συμβουλάς, καὶ σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι δὲν ἐπράξαμεν οὔτε θὰ πράξωμέν τι, τὸ ὁποῖον θὰ προσβάλῃ τὸ σωματεῖον καὶ τὰς ὑμῶν ἐνορίας, αἵτινες ἀπαρτίζουσι τοῦτο, καθότι πᾶς τοιοῦτος κίνδυνος ἐξέλιπεν ἤδη.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 21ῃ Φεβ. 1903.

[Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ «Φοίνικος».]

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
«ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Ὁ Θρησκευτικὸς Σύλλογος «Ὀρθοδοξία» συμφώνως τῷ ΙΑ' ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ ἄγει κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ. Ἐπὶ ταύτῃ ψαλήσεται δοξολογία ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Σάββα περὶ ὥραν 10 30' π. μ., χοροστατοῦντος τοῦ Παναιρωτάτου Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Κυπριλλου, μεθ' ἣν ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ὀρθοδοξίας» ἐκφωνηθήσεται ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ ἱεροκήρυκος τοῦ Συλλόγου κ. Παύλου Κολεσίδου. Χορὸς δὲ μαθητῶν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου θὰ ψάλλῃ κατάλληλα τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ ἄσματα.

Παρακαλεῖται τὸ Σεβάστὸν Δημόσιον ὅπως τιμήσῃ καὶ πάλιν τὴν σεμνὴν ταύτην τελετήν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 20ῇ Φεβρουαρίου 1903.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Θρησκ. Συλλόγου «Ὀρθοδοξίας».

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Προϊόντα τῆς Νήσου.

Κριθάρια	τὸ κοιλὸν	γρ.	16—20
Σιτάρια	»	»	30—37
Βρώμη	»	»	13—14
Ὄροβος ἐντόπιος	»	»	40—42
Σταφίδια μαῦρα	»	»	2 1)2
Σταφίδια βραστὰ	»	»	2 1)2

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ
Πρακτικαὶ ὁδηγίαι.

Περὶ περιποιήσεως ἐλαιῶν καὶ ἄλλων δένδρων κατὰ Φεβρουάριον.

Κατὰ Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον εἶνε ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ κλαδεύματος τῆς ἐλαίας.

Κατὰ τὸ κλάδευμα ἀφαιροῦσι τὰς παραφυάδας καὶ τοὺς ξηροὺς κλάδους, ἐπίσης τοὺς κλάδους, ὅσοι σχηματίζονται πρὸς τὸ μέσον τῆς ἐλαίας καὶ ἰδίᾳ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διευθύνονται καθέτως (τοὺς πολὺ ἴσιους καὶ διευθυνομένους πρὸς τὰ ἄνω.) Ἐπίσης ἀφαιροῦσι μέρος τῶν κλάδων ἀπὸ τὰ μέρη ὅπου εἶνε πολὺ πυκνοί, διότι πρέπει νὰ ἀραιώνωνται μετρίως. Ἐπίσης κόπτουσιν ἐν μέρει (τοὺς κοντεύουν) τοὺς κλάδους, ὅσοι εἶνε πολὺ μακροὶ καὶ διευθύνονται πολὺ πρὸς τὰ ἐπάνω.

Ὁ σκοπὸς τοῦ κλαδεύματος εἰς τὰς ἐλαίας εἶνε νὰ μὴ ἀρχίζωσι πολὺ ὑψηλὰ αἱ διακλαδώσεις, ὄχι λόγου χάριν ὑψηλότερα τῶν 2—2 1)2 μέτρων. Νὰ ἔχωσι κοντὸν τουτέστι κορμὸν, 2 ἕως 2 1)2 μέτρων. Ἡ κόμη (ἡ φούντα τῶν δένδρων), δηλ. τὸ σύνολον τῶν κλάδων νὰ ἀποτελῶσι περίπου μίαν κενὴν σφαῖραν πεπιεσμένην εἰς τὸ ἄνω μέρος καὶ μὲ πλάτος μεγαλείτερον ἀπὸ τὸ ὕψος. Νὰ εἶνε τὸ δένδρον εἰς τὸ μέσον κενόν. Νὰ ἔχῃ τοὺς κλάδους ἀνεπτυγμένους πρὸς τὰ πλάγια καὶ νὰ διευθύνωνται ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ὁριζοντίως ὄχι καθέτως (ὄχι πρὸς τὰ ἄνω). Διότι οἱ πλάγιοι ὁριζόντιοι κλάδοι δίδουσι πολὺ περισσοτέρους καρπούς, ἐν ᾧ αὐτοί, οἱ ὁποῖοι διευθύνονται πρὸς τὰ ἄνω πολὺ ὀλίγον παράγουσιν. Οἱ κλάδοι ἐν γένει νὰ μὴ εἶνε πολὺ πυκνοί, νὰ μὴ συμπλέκωνται. Ὥστε νὰ εἰσέρχωνται διὰ μέσου τοῦ φυλλώματος εὐκόλως αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου καὶ νὰ κυκλοφορῇ ἐλευθέρως διὰ μέσου αὐτῶν ὁ ἀήρ. Ἡ ἀραίωσις ὅμως νὰ μὴ εἶνε καὶ ὑπερβολική. Νὰ εἶνε μετρία.

Ἂν τὸ μέρος ἔχῃ σφοδροὺς ἀνέμους, πρέπει πρὸς τὸ μέρος ὅθεν φυσῶσιν οἱ σφοδροὶ ἄνεμοι νὰ ἀφίνωνται οἱ κλάδοι πυκνότεροι καὶ νὰ ἀραιώνωνται οἱ κλάδοι πρὸς τὰς ἄλλας πλευρὰς τοῦ δένδρου. Εἰς τὰς ἀνεμώδεις τοποθεσίας τὰ δένδρα πρέπει νὰ εἶνε χαμηλὰ μᾶλλον ὡς καὶ εἰς τὰ ξηρὰ καὶ πτωχὰ ἐδάφη.

Ἡ κοπὴ τῶν κλάδων πρέπει νὰ γίνηται μὲ πολὺ κοπτερὸν ὄργανον (μὲ τσεκουράκια πολὺ κοπτερὰ) καὶ νὰ λειαίνηται καλῶς ἡ ἐπιφάνεια τῆς τομῆς (νὰ γλυκαίνηται τελείως), να μὴ ἀφίνονται εἰς τὴν τομὴν ἴσοχαι καὶ ἐξοχαί.

Ἂν μεταχειρισθῇ τις πρίονας, πρέπει μετὰ τὸ πριόνισμα νὰ λειαίνηται (νὰ γλυκαίνηται) ἡ πληγὴ διὰ κλαδευτηρίου κοπτεροῦ ἢ διὰ πελέκεως. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς τομῆς νὰ διευθύνεται ὀλίγον πλαγίως, ἵνα μὴ σταματᾷ ἐπ' αὐτῆς τὸ ὕδωρ τῶν βροχῶν, ἀλλὰ νὰ χύνεται. Τὸ μέτρον τοῦτο ποσλαμβάνει τὴν σῆψιν. Ἂν κόπτωσι πολὺ χονδροὶ κλάδοι, καλὸν εἶνε ἡ τομὴ νὰ

[illegible] [illegible] [illegible] [

Ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην

—Δὲν ὑπῆρξε καὶ πολὺ «θριαμβευτικὴ» ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐν Ν. Ἀφρικῇ περιοδείας τοῦ κ. Τσάμπερλαιν κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς ἡμέρας.

Κατερχόμενος τῆς ἀμαξοστοιχίας εἰς τὴν πόλιν Γκρὰφ Ρέϊνετ ὁ κύριος ὑπουργὸς ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς ἐπιτροπείας.

Εἰς ἦν ὅμως οὐδὲ εἷς Ὁλλανδὸς ὑπῆρχε.

Οἱ Ὁλλανδοὶ ἀπέχουν ἐντελῶς πασῶν τῶν παρασκευῶν, οἵτινες ἐγένοντο κατὰ τὴν περίστασιν ἐν τῇ πόλει ἐ ινε, ἠρνήθησαν δὲ καὶ νὰ χορηγήσωσιν ὕδωρ πρὸς ἀναζωογόνησιν τοῦ κήτου, ὅστις εἶναι τὸ κυριώτερον στόλισμα τῆς πόλεως.

Ὁ κ. Τσάμπερλαιν δὲν ηὐχαριστήθη οὐδαμῶς ἐκ τῆς τοιαύτης ὑποδοχῆς καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἀποίκων Ὁλλανδῶν ὅτι οἱ Ὁλλανδοὶ ἀγενῶς περιεφρόνησαν τοὺς χαιρετισμούς του.

Ὡμίλησε ὁριμότατα κατανδινάσας τὴν διαίρεσιν καὶ συνέστησε θερμῶς εἰς τοὺς ἀκροατάς του νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι πάντες μέλη ἑνὸς ἐλευθέρου ἔθνους ὑπὸ τὴν Βρεττανικὴν σημαίαν.

—Βεβαιοῦται ὅτι τὸ Τουρκικὸν σχέδιον τῶν στρατιωτικῶν κινήσεων ἐν Μακεδονίᾳ συνετελέσθη, ὑποτίθεται δὲ ὅτι ὁ Ἐσὲμ Πασσᾶς, ὁ γνωστὸς ἐκ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐκεῖ Τουρκικοῦ στρατοῦ.

—Ὁ ἀποθανὼν ἰσχάτως πρωθυπουργὸς τῆς Ἱσπανίας, παρ' ὅλην τὴν ἐπαναστατικήν του τακτικὴν ὅταν ἦτο νέος, ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ θάνατον τιμώμενος ὑπὸ μεσίᾳ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Οὕτως ἐγνώσθη ὅτι ὁ Ἀλφόνσος ΙΙ" θέλων νὰ ἐκφράσῃ τὸ σέβας του πρὸς τὴν μνήμην τοῦ παλαιοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων, ἐπιθυμεῖ νὰ προσφέρῃ τίτλον εὐγενείας πρὸς τὴν θυγατέρα του, Δόναν Ἐσπεράνζαν Σαγάστα δὲ Μερίνο.

—Πρό τινων ἡμερῶν τρομερὸς χιονοστρόβιλος, καταστρεπτικώτερος παντὸς ἄλλου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐμαίνετο ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐπὶ ὥρας πολλάς.

Δέκα δακτύλων χιὼν ἐκάλυπτεν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τὰς ὁδούς, καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν σιδηροδρόμων τῶν προαστείων διεκόπη.

Πολὺ ὁριμὺς χειμὼν ὡσαύτως ἐπικρατεῖ καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, εἰς δὲ τὸ Σικάγον τὸ θερμόμετρον κατῆλθεν εἰς τοὺς δεκατέσσαρας βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν.

—Ἡ Ἰταλικὴ βουλὴ ὁμοφώνως ἐνέκρινε τὴν ἀνέγερσιν τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ τοῦ ἄνευ σύρματος τηλεγράφου, προορισμένου νὰ ἑνώσῃ τὴν Ρώμην μετὰ τῆς Ν. Ἀμερικῆς.

—Ἡ ἐπανάστασις εἰς τὸ Μαρόκκον ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη.

Τὰ σουλτανικὰ στρατεύματα ἰσχάτως ὑπέστησαν πανωλεθρίαν κατά τινα ἐπιθεσιν ἣν ἐπεχείρησαν εἰς ἐπαρχίαν φιλικῶς διακειμένην πρὸς τὸν ἀποστάτην κατίφην.

—Ὁ Ἀμερικανὸς ὑποπλοίαρχος Πέαρυ, ὁ ἐξερευνητὴς τοῦ Β Πόλου, ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν ἤθελεν εὕρῃ τὴν ἀναγκαιοῦσαν ὑποστήριξιν, θ' ἀνεχώρει πάλιν διὰ τὰς ἀρκτικὰς χώρας κατὰ τὴν ἄνοιξιν.

Ὁ ἐξερευνητὴς οὗτος ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἰταλίας διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ πλοίου «Πολικοῦ Ἀστέρος», ἐφ' οὗ ὁ δοὺξ τῶν Ἀΐβρουζι ἐπεχείρησε τὸ εἰς τὸν Β. Πόλον ταξείδιόν του.

—Εἰς τὴν Βενεζουέλαν ἡ ἐπανάστασις ἐπικρατεῖ ἔτι, αἱ συγκρούσεις δὲ τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν συμβαίνουν καθ' ἑκάστην.

Πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Δημοκρατίας τὸ Κρακὸς εὑρέθησαν τοιχολάληται φέροντες τὰς ἐπιγραφὰς «θάνατος εἰς τὸν Κάστρο!» «κάτω ὁ Κάστρο!»

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οἱ ὑπήκοοι τοῦ Ἐδουάρδου Ζ'.

Τετρακόσια τρία ἑκατομμύρια εἶναι μέγας ἀριθμός. Ὁ κάτοχος τόσου ἀριθμοῦ στερλινῶν θὰ ἔφερεν ἀρκετὰς εὐθύνας. Ἀλλὰ τὸ νὰ κυβερνᾷ τις τόσον ἀριθμὸν ἀνθρώπων, εἶναι πράγματι βάρος.

Καὶ τόσοι εἶναι οἱ ὑπήκοοι τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου, κατὰ τὸν κ. Μπαίνς ὅστις πρό τινων ἡμερῶν ἀνέγνωσεν ἐν Λονδίνῳ ἐνώπιον τῆς Βασιλικῆς Στατιστικῆς Ἑταιρείας σχετικὴν ἔκθεσιν.

Συγκριτικῶς, ὅμως, ὀλίγοι ἐκ τῶν ὑπηκόων τούτων εἶναι λευκοί· οἱ λευκοὶ δὲ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶναι οἱ τηροῦντες ἀΰπνους τὴν νύκτα τοὺς ἄρχοντας.

Τὰ τριακόσια ἑκατομμύρια τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ εὑρίσκονται ἐν Ἀσίᾳ, κυρίως δὲ εἰς Ἰνδίας, ὅπου ἡ ἀναλογία τοῦ λευκοῦ πληθυσμοῦ εἶναι περίπου εἷς πρὸς δεκαεπτὰ χιλιάδας.

Λίαν ἀξιοπερίεργος εἶναι ἡ πληροφορία τοῦ κ Μπαίν, περὶ τῆς μείζονος διαφορᾶς ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἐπικρατούσης ἐν Καναδᾷ κλίσεως τοῦ κατοικεῖν εἰς πόλεις καὶ τῆς αὐτῆς κλίσεως ἥτις ὑπάρχει εἰς ἄλλας μεγάλας αὐτοδιοικουμένας ἀποικίας.

Εἰς τὸν Καναδᾶ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς ὑπερτερεῖ σημαντικώτατα τὸν τῶν πόλεων· ἐν Αὐστραλίᾳ ἀπ' ἐναντίας, ἐπικρατεῖ ἡ κλίσις τῆς εἰς τὰς πόλεις συγκεντρώσεως.

* * *

«Πτερωταὶ κυρίαι.»

Τὸ κακὸν κατεργάζεται τόσον ὑπὸ τῆς ἀπερισκεψίας ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἐλλείψεως καρδίας, ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἀγνοίας.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν «φονικὴν μόδαν» εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν προστασίαν τῶν πτηνῶν, ἐμφαίνεται ὅτι ὅλαι αἱ γυναῖκες δὲν γνωρίζουσι τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν τῶν πτηνῶν ἅτινα κοσμοῦσι τοὺς πίλους καὶ τὰ καπελλίνά των.

Ἐσχάτως ἡ πρόεδρος τῆς ἀνωτέρω ἐν Λονδίνῳ Ἑταιρείας ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

«Ἀγαπητὴ Κυρία,—Ἓν ἐκ τῶν φυλλαδίων σας μοὶ ἐδόθη σήμερον καθ' ὁδόν. Ἐφορροῦσα τότε καπέλλο μὲ ἕνα μέγα λευκὸ πτηνὸν ἐπάνω. Ὅταν τὸ ἠγόραζα οὐδὲ στιγμὴν εἶχα σκεφθῆ περὶ πτηνοῦ ἢ σκληρότητος, ἀλλὰ τό φυλλάδιόν σας μοὶ ὑπέδειξεν ὅ,τι δὲν ἐγνώριζα ἢ δὲν προσέσχον, καὶ εἰς τό μέλλον δὲν θὰ ἀγοράσω εἴδη συρμοῦ μὲ πτηνὰ ἢ πτερά. Γράφω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἵνα δείξω ὅτι τὸ φυλλάδιόν σας εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἔκαμεν ἕνα καλόν.»

Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουσι καὶ πολλαὶ ἄλλαι κυρίαι, φρονεῖ ἡ Ἑταιρεία, αἵτινες χρειάζονται μόνον νὰ ἐπισταθῇ ἡ προσοχὴ των εἰς τὸ πρᾶγμα διὰ νὰ ἐγκαταλείψωσιν ἀμέσως τὰς τάξεις τῶν «πτερωτῶν κυριῶν.»

* * *

Ἐπικίνδυνοι ἐξάψεις.

Γεγονὸς πρωτοφανὲς εἰς τὰ βουλευτικὰ χρονικὰ συνέβη πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὴν Γερμανικὴν Βουλήν.

Εἷς βουλευτὴς ἐκ τοῦ κόμματος τῶν σοσιαλιστῶν ἐν μέσῳ ζωηρᾶς τινος συζητήσεως κατελήφθη αἰφνιδίως ὑπὸ παραφροσύνης καὶ ἐξαγαγὼν τὸ περίστροφόν του ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ.

Ἐπροφθασαν νὰ τὸν κρατήσουν οἱ πλησίον του βουλευταί, ὡδηγήθη δὲ κατόπιν εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

Τὸ γεγονὸς εἶναι ἀναμφιβόλως ἱκανὸν νὰ πείσῃ τοὺς βουλευτὰς ὅλου τοῦ κόσμου ν' ἀποφεύγουν πάντοτε τὰς κατὰ τὰς συνεδρίας ἐξάψεις.

* * *

Ὑπὲρ τῆς ὑγείας.

Ἐπὶ ἓν ἤδη ἔτος καὶ πλέον ἰσχύουσιν ἐν Παρισίοις διατάξεις κατὰ τοῦ πτύειν εἰς τὰς ὁδούς, τὰς διατάξεις δὲ ταύτας θ' ἀκολουθήσωσι τώρα ἄλλαι, ἐχουσαι ὡσαύτως ἀφορμὴν λόγους ὑγιεινῆς, ἀπαγορεύουσαι δὲ τὸ ῥίπτειν εἴτε ράκη εἴτε χαρτιὰ εἰς τοὺς δρόμους.

Τὸ πρᾶγμα συνεζητήθη ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀναμένεται δὲ ἤδη ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἡ ἐπίσημος ἐπικύρωσις.

Προβλέπεται ὅτι αἱ νέαι διατάξεις θὰ θέσωσιν ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὴν ἐν ταῖς ὁδοῖς διανομὴν τῶν μικρῶν ἀγγελιῶν, καὶ θὰ δώσωσι τὸ τελευταῖον κτύπημα διὰ τοὺς ὀλίγους ῥακοσυλλέκτας οἵτινες ὑπολείπονται ἔτι εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν.

* * *

Ἀναγνῶσται βιβλιοθήκης.

Κατὰ τὴν ἀκριβῆ στατιστικήν, ἥτις ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων, κατὰ τὸ ἔτος 1902 προσῆλθον εἰς τὴν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἰδιαιτέραν αἴθουσαν τῆς σπουδῆς 155,600 ἀναγνῶσται, οἵτινες μετεχειρίσθησαν 540,466 συγγράμματα.

Ὁ ἀριθμὸς ἐπίσης τῶν ἀναγνωστῶν ἐν τῷ τμήματι τῶν χειρογράφων εἶναι μέγας, μετεχειρίσθησαν δὲ οὗτοι ὑπὲρ τὰς 45 χιλιάδας χειρογράφων.

Ἡ ἰδιαιτέρα αἴθουσα τῆς σπουδῆς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εἶναι προωρισμένη διὰ τοὺς καταγινομένους εἰς μελέτας ἐπιστημονικὰς καὶ φιλολογικάς, θεωρεῖται δὲ διὰ τοῦτο ὡς σημαντικὸς ὁ ὡς ἄνω ἀριθμὸς τῶν ἀναγνωστῶν.

13. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 13.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

—Ασπών! είπεν αὐτη ὑπομειδιῶσα. Σεῖς εἰσθε τόσω πεπεισμένος ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ σᾶς συγκινήσῃ γυναικεία φωνή! Ἡ Πεδρινὰ ἐντούτοις μολις ἤνοιξε τα χειλη, καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς ἐκτὸς ἑαυτοῦ!....

—Εἶσθε βεβαία, Ἐστέλη, ὅτι αὐτὴ ἐδῶ εἶνε ἡ Πεδρινά; Γνωρίζετε ἀκριβῶς ὅτι εἶνε γυνὴ, ὅτι εἶνε πραγματικὴ ἀνοιδὸς ἢ μήπως εἶνε ὀπτασία τις;

—Τῇ ἀληθείᾳ, εἶπεν ἐκείνη, εἶνε γυνὴ πραγματικὴ, μελῳδὸς ὑμέτερον τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἴσως ἤκουσέ τις, ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν εἶναί τι πλειότερον. Ὁ ἐνθουσιασμός σας προσέξατε καλῶς, ἐξηκολούθησε μετὰ τινος ψυχρότητος, δύναται ν' ἀνησυχήσῃ τοὺς ἀγαπῶντάς σας, καὶ, ὡς λέγουσι, δὲν εἶσθε οὔτε ὁ πρῶτος, οὔτε ὁ μόνος, ὃν ἡ θέα της κατέστηκεν ἔκφρονα· καὶ ἡ δύναμις αὐτὴ τῆς καρδίας σας, ἠδύνατο βεβαίως νὰ περιέλθῃ τὴν καρδίαν τῆς συζύγου ἢ τῆς ἐρωμένης σας.

Καὶ περιτυλίσσουσα τοὺς λόγους της ἀσπάζεται ὅλως διόλου τὴν χεῖρά της, ἣν ἐφθασε νὰ μοὶ διαφύγῃ. Ἡ Πεδρινὰ ἐντούτοις ἐμελλε πάντοτε, κατόπιν ἐξέρευσε, καὶ τὸ λεγόμενόν μου φερόμενον μετ' αὐτῆς, παρεδόθη ἀνυπερθέτως εἰς πάσας τὰς ἐντυπώσεις, ἃς αὐτὴ παρήγαγεν.

Ἡ γενικὴ μέθη ἐλύθητε τὴν ἐμήν, ἀλλ' αὐτὴ ἐμένε πάντοτε. Ἅπας ὁ χρόνος ὁ διαρρεύσας μεταξὺ τῶν δύο συναντήσεών μας ἠφανίσθη ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου, ὡστε οὐδεμία ἄλλη ἀντιλήψις τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως εἶχεν ἐξασθενίσει ἐκείνην, καὶ μοὶ ἐφαίνετο ὅτι εὑρισκόμην εἰσέτι εἰς τὸν πύργον τοῦ Γιομούδου, ἀλλ' εἰς τὸν πύργον τοῦ Γιομούδου, αὐξηθέντα, σκηνογραφηθέντα, καταλυσθέντα ὑπὸ ἀπείρου πλήθους, καὶ εἰ πανταχόθεν ἀνυφούμενοι ἐπευφημοι ἐπροξένουν εἰς τὸ ὠτά μου θόρυβον παρεμφερῆ πρὸς τὸν χορὸν δαιμόνων, ἡ δὲ Πεδρινὰ, ὡς εἰ δαιμονιζομένη ὑπὸ ὑψηλῆς τινος φρενιτιάσεως, ἦν ὁ Ἅδης μόνος ἠδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ νὰ συντηρῇ, ἐξηκολούθει νὰ καταπίνῃ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τῶν βημάτων της.

Φεύγουσα, ἐπιστρέφουσα, περιῶτα, διωκομένη ἢ ὁδηγουμένη ὑπὸ ὠθήσεων ἀκαταμαχήτων, ἕως ὅτου, ἐσθμαίνουσα ἐξηυδευμένη, ἔπεσεν εἰς τοὺς βραχίονας τῶν γυναικῶν της, προφέρουσα λέξεις τινὰς, ὧν ἐνόμισα ὅτ. ἀντελήφθην τὴν ἔννοιαν, καὶ διὰ τοῦτο ἔπαθξεν ἀληθινῶς τὴν καρδίαν μου.

—Ὁ Σεργὺ ἀπέθανεν, ἐκραύγασα μὲ τὰς χεῖρας τεταμένας εἰς τὸ θέατρον καὶ χύνων θερμότατα δάκρυα.

—Ἐξ ἀποφάσεως, παραφρονεῖτε, εἶπεν ἡ Ἐστέλη κρατοῦσά με εἰς τὴν θέσιν μου. Ἀλλ' ἡσυχάσατε τέλος πάντων, ἐκείνη δὲν εἶναι πλέον ἐκεῖ.

—Παράφρων! ἐπανέλαβα καθ' ἑαυτὸν...εἶναι ἄρα ἀληθές; εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσω ὅ,τι εἶδον, ὅ,τι πράγματι δὲν ὑπάρχει; ὅ,τι ἐπίστευσα ὅ,τι ἤκουσα, ὅτ' τὸ ἤκουσα πραγματικῶς! Παράφρων! μεγάλε Θεέ! ἀπομάκρυνον ἀπὸ τοὺς φίλους μου καὶ ἐμοῦ τὴν νόσον, ἥτις θὰ μὲ καθίστα τὸ ἀντικείμενον τοῦ κοινοῦ γέλωτος· καὶ ἐσκεπτόμην: Ἄπιστον τοῦ Γιομούδου χειροφύγετον! αὐτὴν τὴν τιμωρίαν ἐπιφυλάττεις εἰς τοὺς τολμητίας, οἵτινες ἀποπειρῶνται νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὰ μυστήριά σου! Εὐδαίμων τότε χιλιάκις ὁ Σεργύ, ὁ ἀποθανὼν εἰς τὴν τιμὴν· τὸ πεδίον.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ἤμην βεβυθισμένος, ὅταν ἠσθάνθην ξένην χεῖρα κρατοῦσάν με ἐκ τῆς χειρὸς καὶ σύρουσάν με ἐκτὸς τοῦ θεάτρου.

Ἦτο ἡ Ἐστέλη.

—Φεῦ! τῇ εἶπον ἐντρομος, διότι ἤρχισα νὰ συνέρχωμαι εἰς ἑαυτόν, πρέπει νὰ σᾶς ἐπροξένησα σίκτον! ἀλλ' ἔτι μᾶλλον θὰ μὲ οἰκτείρετε ἐὰν ἠγνοεῖτε ἱστορίαν, ἣν δὲν μοι εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ διηγηθῶ Ὅ,τι πρὸ ὀλίγου συνέβη, εἶνε ὦ! ἁπλῶς παράτασις φοβερᾶς ἀπάτης· Συγχωρήσατέ με νὰ μείνω πρὸς στιγμὴν μόνος μὲ τὰς σκέψεις μου, ὅπως συνηθῶ νὰ φέρω αὐτὰς εἰς τάξιν. Αἱ νέφῃ γλυκείας συναναστροφῆς μοὶ εἶνε ἀπηγορευμέναι σήμερον, θὰ εἶμαι κύριον ἡσυχώτερος.

—Θὰ εἶσαι κύριον ὅπως σοὶ ἀρέσκει, εἶπεν ὁ Παῦλος, ἀλλὰ σήμερον μᾶς ἀνήκεις, καὶ ἀφίεμαι εἰς τὴν Ἐστέλην, ὅπως κατορθώσῃ νὰ σὲ χρατήσῃ.

—Εἶναι ἀληθὲς, ἐπανέλαβεν ἐκείνη, καὶ θὰ συγχαρητεθῆτε ἐπὶ τέλους νὰ μᾶς χαρίσητε τὸν χρόνον, ὄντινα προωρίσατε ἀναμφιβόλως, ὅπως ἀπασχοληθῆτε εἰς τὴν Πεδρινάν.

—Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀνέκραξα· μὴ προφέρῃς τλέον αὐτὸ τὸ ὄνομα, φιλτάτη Ἐστέλη, διότι τὸ αἴσθημα, ὅπερ ἐσχάτιμαι, δὲν ὁμοιάζει πρὸς οὐδὲν τῶν ὅσων ὑποπτεύεις, πρέσθες ὅτι τὸ αἴσθημά μου δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένον τρόμου· ἀλλὰ διατί νὰ μὴ δύνωμαι νὰ ἐξηγηθῶ σαφέστερον!

Καὶ ἐν τούτοις ἐζήτησα νὰ ὑποχωρήσω καὶ νὰ περιπατήσω εἰς τὸ δάσος χωρὶς νὰ λίθω μέρος εἰς αὐτό· ὡς εἰκὸς ἡ ὁμιλία περιστρέφετο εἰς τὴν Πεδρινὰν καὶ ἕκαστος ὡμίλει περὶ αὐτῆς.

—Τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἡ ἐκτακτος αὕτη γυνὴ σᾶς ἐμπνέει, εἶπεν αἰφνης ὁ Παῦλος, ἔχει τι τὸ ἐνθουσιῶδες. Τί θὰ εἴλεγατε ὅμως, ἐὰν ἐμανθάνατε τὰς περιπετείας τοῦ βίου της, ὧν μέρος μὲν ἐλάβετε χώραν, εἶναι ἀληθεῖς, εἰς Βερσελώνην, ἀλλ' εἰς χρόνον κατ' ὃν πολλοὶ ἐξ ἡμῶν, δὲν εἴχον εἰσέτι μονίμως ἐγκατασταθῆ, θὰ ἠναγκάζεσθε νὰ ὁμολογήσητε ὅτι τὰ δυστυχήματα τῆς ἀτυχοῦς γυναικὸς εἶναι ἴσα τοὐλάχιστον πρὸς τὰ προτερήματά της.

Ὅλοι ἀπήντησαν, ὅτι ἕκαστος ἠκροᾶτο· καὶ ὁ Παῦλος ὅστις τὸ ἠννόησεν, ἠκολούθησεν οὕτω:

« Ἡ Πεδρινὰ δὲν ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην, ἐξ ἧς συνήθως ἐξέρχονται αἱ γυναῖκες τοῦ εἴδους της καὶ ἐξ ὧν συνίστανται αἱ νομαδικαὶ ἐκείναι ἑταιρίαι, αἱ προωρισμέναι νὰ ἀφανίσωσι τὰς κοινὰς τέρψεις. Τὸ πραγματικὸν ὄνομά της ἐφέρετο εἰς χρόνους ἀκαμμαχρυσμένους ὑπὸ μιᾶς τῶν περιφανεστέρων οἰκογενειῶν τῆς γηραιᾶς Ἱσπανίας, ὀνομάζεται δὲ αὕτη Ἰνὲς τῆς Σιέρρας.

—Ἰνὲς τῆς Σιέρρας! ἐκραύγασα ἐγειρόμενος ἐκ τῆς θέσεώς μου καὶ εἰς κατάστασιν ἐξάψεως δυσκόλου νὰ περιγραφῇ. « Ἰνὲς τῆς Σιέρρας! » εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς; Ἀλλὰ γνωρίζεις, Παῦλε, ποία εἶναι αὐτὴ ἡ Ἰνὲς τῆς Σιέρρας, γνωρίζεις πόθεν ἔρχεται καὶ διὰ τίνων περιπετειῶν ἐφάνη ἐπὶ τῆς σκηνῆς;

—Γνωρίζω, εἶπεν ὁ Παῦλος ὑπομειδιῶν, ὅτι εἶναι σπάνιον καὶ ἀτυχὲς πλάσμα, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ἀξίζει τοὐλάχιστον τόσον εἰσέτι ὅσον καὶ θορυβεῖ. Ὡς πρὸς τὴν ταραχήν, ἣν τὸ ὄνομά της σοὶ προξενεῖ, δὲν μὲ ἐκπλήττει, διότι δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ τὸ ἤκουσες πλέον ἢ ἅπαξ, εἰς τὰ θρηνώδη ἐλεγεῖα τῶν ποιημάτων μας. Ἡ ἱστορία, ἥτις ἀναπαλαίεται εἰς τὴν μνήμην τοῦ φίλου μας, ἠκολούθησε στρεφόμενος εἰς τοὺς λοιποὺς τῶν παρευρισκομένων, εἶναι μία τῶν ζωηρῶν ἐκείνων παραδόσεων τοῦ μεσαιῶνος, τῶν θεμελιωθεισῶν πιθανῶς ἐπί τινων πραγματικῶν γεγονότων, ἢ ἐπὶ φαινομένων τινῶν πιθανοτήτων, αἵτινες διατηρήθησαν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν εἰς τῶν ἀνθρώπων τὴν μνήμην, μέχρι τῆς προσαποκτήσεως, αὐθεντικότητός τινος ἱστορικῆς. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ἐπιστεύσατε αὐτὴ μεγάλως κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, ἀφοῦ αὐτὴ ἠνάγκασε τὴν ἰσχυρὰν οἰκογένειαν τῆς Σιέρρας ν' ἀποσιωπήσῃ μεθ' ὅλης τῆς περιουσίας της, καὶ ἀφαλευομένη ὑπὸ τῶν νέων ἀνακαλύψεων, νὰ μεταφέρῃ τὴν διαμονήν της εἰς Μεξικόν.

(ἀκολουθεῖ.)

ΑΓΓΛΙΑ

ΓΑΛΛΙΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ νέα τριπλῆ συμμαχία συνήφθη καὶ ἐστειλεν εἰς τοῦ

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

Μυρωδικά, σαπούνια, πούδρες κ. λ. π.

ὡς καὶ

Ψάθινα Καπέλλα

εἰς σχήματα κομψότατα.

ΤΙΜΑΙ ΕΘΝΟΤΑΤΑΙ

[redacted]

Κ. ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. **Κωνσταντῖνος Μυριάνθης** κατοικεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Λευκωσία» ἀπέναντι τοῦ χαρτονείου Φανερωμένης, ὅπου δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΡΙΖΙΚΗ

Χρῆσις

Εἰδικῶν Σκευασμάτων

τοῦ ἐν Παρισίοις διατελέσαντος καθηγητοῦ διαπρεποῦς Ἕλληνος ἰατροῦ Παπᾶ.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΝΕΩΤΑΤΑΙ

[redacted]

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Εἰς τὸ Βιβλιοδετεῖον **Χ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ** δένεται καλλιτεχνικώτατα ἀντὶ ἑνὸς μόνου σιλ. χρυσόδετος μετὰ δέρματος, καὶ ἀντὶ ἡμίσεως σιλ. χαρτόδετος, ἡ ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα Ἱστορία τῆς Κύπρου.

Ἡ ἐργασία εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον τῶν κ.κ. Χ.Γ.Ρώσσου καὶ Ι.Ν Τουρεξῆ γίνεται πάντοτε καλλιτεχνικωτάτη, καὶ πάντοτε οἱ πελάται μένουν πολὺ εὐχαριστημένοι.